

За ПРАВДУ і СПРАВЕДЛИВІСТЬ

Громадсько-політична газета політичної партії "Олександра МОРОЗА "За правду і справедливість"

Офіційний сайт політичної партії
"Олександра Мороза "За правду і справедливість"

<http://zapravduis.com.ua>

РЕДАКЦІЯ

e-mail: np@uch.net,

телефон (0472) 720-001

Шановний Товаришу!
Щоб подивитися ролики Олександра МОРОЗА на YouTube, відкриваємо YouTube, в пошуковик пишемо українською мовою: «За правду і справедливість»

1. Відкриваємо Google, праворуч зверху написано "пошта". Для тих хто, не зареєстрований, створюємо свою поштову скриньку (реєструємося).

Щоб підписатися на YouTube каналі потрібно виконати наступні дії:

2. Так само Google зверху праворуч є 9 маленьких квадратиків. Натискаємо їх - висвічується меню, в якому ви знайдете іконку YouTube. Натискаємо на YouTube і виконуємо пункт перший.

3. Відкривши канал "За правду і справедливість", побачите червону кнопку з пропозицією підписатися. Натисніть на цю пропозицію. Підписавшись на канал, на Вашу пошту Gmail будуть автоматично надходити повідомлення з новими відеороликами.

ЧАС НЕ ЖДЕ

Треба ліквідувати «вертикаль» влади і створити умови, щоб владу мав народ

Країні потрібна модернізація. Про це не стомлюються говорити усі, хто при владі. Розуміють цю потребу, власне, усі здатні думати. Модернізацію мала би забезпечувати сама влада. Чи нинішня влада на те здатна, чи її це цікавить? "Ні", – скаже кожен.

Політична партія "Олександра Мороза "За правду і справедливість" вважає, якщо не змінити систему влади, в країні залишиться все так, як є нині, з прискореним просуванням до катастрофи, до втрати державності.

Читайте на СТОР. 3

КАДРОВЫЙ ГОЛОД

Как до жирафа: наконец-то и до нашего правительства дошло, что управлять Украиной должны свои граждане

Все мы хорошо помним, как сразу после победы Майдана на высшие руководящие посты в Украине стали набирать иностранцев – дескать, они не обросли коррупционными связями, имеют опыт успешных реформ, поэтому и у нас наведут порядок. Уже тогда в нашей стране раздавались здравомыслящие голоса, показывающие всю порочность такой практики, однако их никто не слушал. И вот, наконец, через три года сплошных провалов, в сознании "отцов нации" хоть что-то начало проясняться. Но изменится ли что-то к лучшему?

НЕТ ПРОРОКА В СВОЕМ ОТЕЧЕСТВЕ?

На днях глава украинского правительства Владимир Гройсман сделал сенсационное заявление: он призвал привлечь в систему государственного управления больше украинских граждан, вместо приглашённых из-за рубежа специалистов.

"Я думаю, мы когда-то в определённый период времени начали этим злоупотреблять. Я считаю, что Украину должны строить украинцы. Не без того, что мы можем приглашать тех или иных специалистов, которые являются известными", – заявил в этой связи премьер-министр.

Иными словами, провал "иностранцев" в украинской власти, наконец, признали на самом высоком уровне.

Все началось с того, что в предыдущем правительстве Арсения Яценюка иностранцы получили целый ряд ключевых министерских портфелей. Затем эта практика успешно была продолжена и при Гройсмане. Приведем лишь неполный перечень тех, кто должен был обеспечить "прорыв" украинских реформ.

Так, Министерство экономического развития и торговли Украины в свое время возглавил гражданин Литвы Айварас Абромавичюс, а министром здравоохранения стал Александр Квиташвили, до этого занимавший аналогичный пост в правительстве Грузии. Кроме того, посты руководителя Национальной полиции Украины и заместителя главы МВД заняли гражданки Грузии Хатия Деканоидзе и Эка Згуладзе.

Сейчас гражданка США Ульяна Супрун исполняет обязанности главы украинского Минздрава, поляк Войцех Балчун возглавляет "Укрзалізницю", а гражданин США Игорь Смилянський руководит "Укрпочтой".

Здесь можно упомянуть и о грузинско-украинской команде во главе с экс-президентом Грузии Михаилом Саакашвили, которая на сегодняшний день находится в оппозиции.

По единодушному мнению специалистов, все эти "спецы" оказались ничуть не лучше (а многие – даже хуже) наших отечественных бездарей, воров и проходимцев, нанеся колоссальный вред государству и украинскому народу. Безусловным лидером среди них стала гражданка США Наталья Яресько, которая занимала пост главы украинского Минфина.

ПЕРЕДПЛАТА

ЩОТИЖНЕВИК НА 8 СТОРІНКАХ

За ПРАВДУ і СПРАВЕДЛИВІСТЬ

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС **60003**

УВАГА! ДП «Преса» збільшила розцінки на свої послуги

ВАРТІСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ:

- на 1 місяць **11,02** грн.+1,48 грн. послуги пошти
- на 3 місяці **32,04** грн.+3,38 грн. послуги пошти
- на 6 місяців **66,12** грн.+4,10 грн. послуги пошти

Видавнича вартість газети не змінена – 2,00 грн один номер!

ДО ТИХ, КОМУ НЕ БАЙДУЖА СОЦІАЛІСТИЧНА ІДЕЯ!

19 серпня 2016 року Міністерство юстиції зареєструвало політичну партію Олександра МОРОЗА "За правду і справедливість".

Установчий з'їзд партії відбувся 30 липня 2016 року, де були ухвалені Програмна заява, Статут партії, сформоване її керівництво. Головою партії обрано Олександра МОРОЗА, заступником голови – Василя ЦУШКА.

Контактні телефони регіональних осередків політичної партії Олександра Мороза "За правду і справедливість"

Вінницька	098-898-85-83	Кіровоградська	098-470-54-07	Херсонська	067-424-85-06
Волинська	067-361-48-28	Луганська	050-619-85-02	Хмельницька	066-227-22-87
Дніпропетровська	095-338-24-24	Львівська	067-710-97-45	Черкаська	0472-72-00-01
Донецька	099-506-02-51	Миколаївська	098-025-22-47	м. Черкаси	097-343-05-26
Житомирська	098-233-59-53	Одеська	067-328-63-84	Чернівецька	067-576-57-63
Закарпатська	066-535-98-36	Полтавська	067-749-54-99	Чернігівська	068-235-95-89
Запорізька	093-991-32-40	Рівненська	096-028-46-55	м. Чернігів	050-935-84-26
Івано-Франківська	050-689-09-59	Сумська	097-741-41-99		
Київська	063-736-26-61	Тернопільська	067-350-01-00		

м. Київ 073-074-00-80

Продолжение на стр. 2

Звернення до громадян України «Прокиньтесь, люди! Україну ведуть до катастрофи!»

ЗАТВЕРДЖЕНО
ПОСТАНОВОЮ

Політради політичної партії "Олександра Мороза
"За правду і справедливість"

від 18.07.2017 р.

Шановні співвітчизники!

Після чергового Майдану, скориставшись його настроями і організованими кровопролиттями, до влади прийшла купка людей, які встановлюють в Україні лад, при якому насправді стає реальним печерне гасло «Наша влада повинна бути страшною». Нинішня влада страшна наслідками своєї діяльності: суцільне безробіття, корупція і здирництво скрізь, нічим не обґрунтовані непідйомні тарифи, знищення системи охорони здоров'я, авантюри в банківській сфері, експерименти над злидненою пенсією... І над усім – війна, якій не видно кінця, смерті тисяч військових і мирних громадян.

Щоб відволікти людей від їхніх бід, страждань і зневіри у завтрашній день, влада бавиться «здобутками» на зразок «безвізу», євроатлантичного вибору, асоціації з ЄС, галасом про скасування (вибіркове) депутатського імунітету. А на підході продовження «добровільного» об'єднання громад з ліквідацією рад, шкіл і лікарень, перетворення землі в товар – позбавлення України останньої опори. Причому більшість новацій нинішньої влади повністю суперечать Конституції України, до невідання руйнують правове поле держави, за чим байдуже спостерігає не на основі Конституції структурований парламент, фактично нелегітимний Конституційний Суд...

Майже половина українців уже втекли від цього безладу за кордон, в реальному виробництві зайнято всього близько двох мільйонів працюючих, а влада все розповідає про зміцнення бюджету і пенсійного фонду, підтримуючи хіба-що зовнішні обладунки поліцейської держави, покійно виконує завдання західних наставників щодо вирізування лісів, знищення природи, збуту сировини. Дбаючи, найперше, про свою «долю» в цьому криміналі, створюючи неможливі умови для виживання тих, хто мав би скласти прошарок підприємництва, дрібно-го та середнього бізнесу.

Аби утриматися на своїх сідалах, влада стравлює людей, використовуючи їхні розбіжності в ставленні до історії, мови, релігії, традицій, паплюжить далеке минуле, не маючи жодного позитивного прикладу з сучасного життя. Як і завжди в подібні періоди суспільного розвитку на поверхню спливає піна взаємної ненависті, крайніх проявів націоналізму, сепаратизму, етнічної нетерпимості. Влада культивує, підтримує нездорові явища, виправдовуючи приклади вандалізму, перекинування історії, нічим не виправдані перейменування, лицемірно закриває очі на факти насильства, навіть над виборними структурами публічної влади, над журналістами і їх структурами, тими, хто намагається доносити інформацію, не «освячену» владою.

Ситуація, що склалася в Україні, небезпечна або правим путем з масовими жертвами, або розчленуванням країни, втратою її суверенітету. Невідомо, чи розуміють це представники вищих ланок влади, чи вони свідомо ведуть країну до прірви, підготувавши собі схованки за кордоном.

Кожен з нас не має права байдуже спостерігати за розвитком подій. Ми бачимо вихід України із фактичного небуття через зміну системи влади, розмежування її з крупним бізнесом, запровадження європейської моделі управління, серцевину якої є повноважне розвинуте самоврядування. (Про необхідність таких перемін, до речі, заявляли усі виступаючі з трибуни Майдану, це було у передвиборних програмах партій і всіх кандидатів на посаду президента.)

Шлях до перемін пролягає через наступне:

► схвалення змін до чинної Конституції Всеукраїнським референдумом;

► реформа податкового і бюджетного законодавства, стимулювання економічної ініціативи громадян і регіонів;

► запровадження виборчої системи з відкритими списками (депутат має проживати серед своїх виборців, звітувати про свою роботу, щорічно разом із суддями та інш. проходить вотиум довіри серед громадян);

► запровадження державної власності на землю через викуп паїв у власників, передачу землі в оренду користувачам, з вилученням земельної ренти на потреби освіти та охорони здоров'я.

Такі кроки відкривають можливість для порятунку України, для її перетворення в повноправного суб'єкта міжнародного співтовариства, в країну, де добробут і права людей будуть гарантовані, а вони почуватимуться гідно, шануючи своє громадянство.

Для досягнення необхідних перемін ми готові об'єднати свої зусилля, не переймаючись особистими вигодами, статусними речами, привілеями. Все те може бути досяжним для кожного, якщо спільно ми забезпечимо в Україні життя на засадах соціальної справедливості.

Як повідомлялося раніше, 29 травня 2017р. в Брюсселі у приміщенні Європарламенту відбулося засідання (круглий стіл) клубу «Софія». В ухваленій Декларації відображено ставлення клубу до ситуації в Європі та щодо її перспектив (текст Декларації пропонуємо для ознайомлення).

Можна висловити сумніви щодо окремих оцінок в документі, але не можна не погодитись з тим, що представники різних країн стурбовані станом безпеки і співробітництва в Європі, впливами політики глобалізму і бачать вихід у створенні системи, що базується на засадах миру і соціальної справедливості.

Олександр Мороз

(Закінчення, початок в №№28,29)

КЛУБ «СОФІЯ»

(общеевропейская инициатива)

ДЕКЛАРАЦІЯ

29.05.2017

Безрассудное расширение Евросоюза, сделанное на рубеже первого десятилетия века, поместило вместе (с помощью роковых иллюзий прибывших новичков) две Европы с различными идеями и различными принципами, во многих случаях диаметрально противоположными. Современная Европа родилась, чтобы преодолеть разделение, вызванное кровавой Второй мировой войной. Германия, Франция, Италия перевернули страницу, предлагая пример умиротворения, которое было предложено в первую очередь как прочный антинацистский проект. Но у прибывших новичков нет унаследованного прочного желания такого умиротворения. Они были насильно затолкнуты сначала в НАТО, а затем и в Евросоюз, принципы которого они не разделяют. Они принесли с собой большие дозы антироссийского реваншизма. Они пропитаны духом холодной войны и не имеют никакого отношения к борьбе с нацизмом, а то и откровенно нацизму сочувствуют.

Поэтому нам нужна новая Европа. Она больше не будет совпадать с нынешними географическими контурами, поскольку не очевидно, что все страны и народы разделяют ее принципы. Для того, чтобы установить, какой она станет, потребуются Учредительное собрание, избранное народами, которые захотят принять в этом участие. Учредительное собрание должно

создать настоящую Конституцию, которая преодолет характер «договора между государствами» и заложит основы для реального Союза. Такая конституция, в свою очередь, должна быть утверждена не только национальными парламентами, но и народом непосредственно на референдуме.

Все сказанное выше приводит нас к заключению о том, что ответ на вызовы, стоящие перед Европейским Союзом и человечеством, намного выходит за рамки эпизодических реформ управления. Необходим системный пересмотр функционирования общественного бытия. Новые приоритеты, характеризующиеся гораздо более высокой моралью, должны заменить доминирующую и неконтролируемую власть рынка. Философия, основанная на конкуренции, попирающей общественную мораль, должна уступить место системе, основанной на социальной справедливости и мире.

► Джульетто Кьеза (Италия), депутат Европейского Парламента (2004-2009), президент политической ассоциации Альтернатива

► Ханнес Вильгельм-Келль (Германия), председатель политической партии Luzyska Aliansa

► Татьяна Жданок (Латвия), депутат Европейского Парламента, группа Зеленые/Европейский Свободный Альянс; сопредседатель политической партии Русский союз Латвии

► Захари Захариев (Болгария), член Национального совета Социалистической партии, президент фонда Славяне

► Иньяки Иразабалбетия (Страна Басков), депутат Европейского Парламента (2013-2014); член правления политической партии Aгалar

► Мишель Коллон (Бельгия), журналист, директор независимого интернет-портала Investig'Action

► Дмитрис Константакопулос (Греция), редактор журнала Epikeira Magazine и интернет-портала Defend Democracy Press

► Хавьер Коусо Перму (Испания), депутат Европейского парламента; группа Объединенные левые

► Роберто Куалья (Италия), писатель, политическая ассоциация Альтернатива

► Костадинка Кунева (Греция), депутат Европейского парламента; группа Объединенные левые

► Сергей Кургиян (Россия), президент политического движения Суть времени (tbc)

► Анна Миранда (Галиция), депутат Европейского Парламента (2012-2013&2018-2019), группа Зеленые/Европейский Свободный Альянс; член правления политической партии Bloque Nacionalista Galego

► Геннадий Митрюк (Молдова), депутат Парламента, фракция Партии социалистов

► Александр Мороз (Украина), председатель политической партии "За правду и справедливость" (tbc)

► Януш Нидзвецкий (Польша), член правления политической партии Перемены (tbc)

► Роман Пысков (Россия), Фонд Институт социально-экономических и политических исследований

► Дмитрий Ремпель (Германия), президент политической партии Einheit

► Пьеро Сан Джорджио (Швейцария), писатель, политическая ассоциация Альтернатива

► Богдан Цирдя (Молдова), депутат Парламента, фракция Партии социалистов (tbc)

► Василий Цушко (Украина), заместитель председателя политической партии За правду и справедливость (tbc)

КАДРОВЫЙ ГОЛОД

Как до жирафа: наконец-то и до нашего правительства дошло, что управлять Украиной должны свои граждане.

(начало на стр. 1)

Александр ПОЛУЯНОВ

РЕФОРМА ГАРАНТИРОВАННОЙ НИЩЕТЫ

До сих пор многими считается, что главным достижением Натальи Ярьско стало списание \$3,6 млрд госдолга частными кредиторами. По крайней мере, так это представляли публике в правительстве Яценюка.

Однако, в действительности это списание можно считать состоявшимся только в том случае, если украинская экономика ближайших 23 года будет оставаться в состоянии комы, и не покажет хоть какого-

то существенного экономического роста.

Чтобы было понятней, продемонстрируем это на цифрах. Так, в результате договоренностей Ярьско, если номинальный рост ВВП превысит 125,4 млрд долларов, то украинское правительство в 2021-2040 годах (то есть в течение 20 лет) будет обязано выплачивать иностранным кредиторам дополнительные средства.

По данным МВФ, этого показателя ВВП Украины достигнет к 2019 году – и дальше начнется самое "интересное". Так вот, если с 2021 года рост ВВП Украины будет составлять 3-4%, кредиторы получат 15% этого прироста, а если рост ВВП превысит 4% – 40%.

Если предположить, что экономика будет показывать рост на уровне 7-8%, кредиторы смогут дополнительно к процентам и телу кредита получать около \$3-4 млрд в год.

Таким образом, за списание \$3,6 млрд Украине придется отдать примерно в десять раз больше, если конечно будет экономический рост. В любом случае, от такого "достижения" пани Ярьско пострадает весь народ, но в первую очередь – социально незащищенные слои, пенсионеры и бюджетники: с экономическим ростом, или без него, но денег на них у правительства всегда будет хронически не хватать.

"Эти условия совершенно грабительские по отношению к Украине, и только враг Украины мог такое придумать", – прокомментировал данную ситуацию директор Киевского центра политических исследований и конфликтологии Михаил Погребинский. С ним согласен и экс-министр ЖКХ Алексей Кучерен-

Реальну владу повинні мати виборні структури, відібравши її у тих, хто владу привласнив

Прес-служба політичної партії
"Олександра Мороза"
"За правду і справедливість"

Країні потрібна модернізація. Про це не стомлюються говорити усі, хто при владі. Розуміють цю потребу, власне, усі здатні думати. Модернізацію мала би забезпечувати сама влада. Чи нинішня влада на те здатна, чи її це цікавить? "Ні", – скаже кожен.

Політична партія "Олександра Мороза" "За правду і справедливість" вважає, якщо не змінити систему влади, в країні залишиться все так, як є нині, з прискореним просуванням до катастрофи, до втрати державності.

ВЛАДА - НЕ САМОЦІЛЬ. МИ ХОЧЕМО ПЕРЕДАТИ ЇЇ НАРОДУ

Для того, щоб влада служила народу, потрібно, щоб вона була народу підконтрольна. Сьогодні народ може певним чином контролювати діяльність місцевих виборних органів. Але вони позбавлені спроможності ефективно займатися проблемами людей. Тому контроль з їхнього боку безпредметний, себто нічого не вартий. Реальна влада здійснюється призначенцями, що знаходяться в системі адміністрації. А вони народом не обираються, йому не підзвітні, отже, чужі для народу. Тим самим перекреслюється норма Конституції про те, що народ є джерелом влади. В Україні це слабе джерельце потрібне лише на короткий період – для виборів.

Вся логіка нашої діяльності щодо системи влади зводиться до того, щоб реальну владу мали виборні структури, відібравши її у тих, хто владу привласнив (можна сказати: узурпував). Ліквідація «вертикалі влади» конче необхідна. Ради, їхні виконкоми повинні здійснювати реальну владу, для чого слід (після внесення змін в деякі статті Конституції) змінити законодавство, зокрема, про бюджетну і податкову системи.

Йдеться про європейську модель управління, де ключовою ланкою і є самоврядність.

Прикладів можна приводити багато. Скажімо, в Канаді всі податки, що збираються на території провінції, порівну розподіляються на місцеві і державні потреби. Тому місцева влада має достатні ресурси для розвитку провінції (міст, інших поселень), дбає про розширення виробництва, бізнесу, зайнятості людей... як джерела поповнення бюджету, має змогу турбуватися про школи, лікарні, благоустрій, культуру, захист довкілля, – поліпшувати середовище проживання людей, турбуватися про якість їх життя.

В таких умовах і громадяни відчувають свою відповідальність за дії влади, бо від неї залежить як вони живуть. Тому під час виборів там «не ходить» гречка, немає кумівства, по-

ЧАС НЕ ЖДЕ

Треба ліквідувати «вертикаль» влади і створити умови, щоб владу мав народ

гроз «начальства», переписування протоколів. Немає і розкрадання бюджету, хабарництва, будівництва «хаток» та інших наслідків корупції. Влада на виду у людей, діє прозоро, при потребі радиться з ними через опитування, референдуми, звітує про свою діяльність. І серед людей немає «моя хата скраю», «не зівай, Хомко, на те і ярмарок».

Такої зміни системи влади ми і добиваємось. В тім суть справжньої децентралізації, а не в розмовах про нібито передачу влади «вниз». Не треба щось «передавати», треба ліквідувати «вертикаль» (за яку чіплялись усі президенти) і створити умови, щоб владу мав народ. Не даровану, бо влада – його право!

Якщо не змінити систему влади, в країні залишиться все так, як є нині, з прискореним просуванням до катастрофи, до втрати державності. Влада вдає, що цього не бачить, заявляє про якусь стабілізацію, про ознаки росту. В чому ріст? Хіба в цінах, тарифах, курсі валют. Люди мають підстави вважати, що високопосадовці дбають лише про себе, забезпечивши собі і своїм сім'ям місце там, за кордоном, де ховаються їхні статки, а доля людей і держави їм байдужа. Від того поширюється настрої ненависті, зневіри, злості. Тому сприяють і засоби інформації. Кров, мораль «зони», крутість, «відкати», «аббло»... Все це пливе з екранів TV та комп'ютерів. Ніде не звучить тема доброчесної праці, служіння країні і народу працею, творчістю, а коли за необхідності звучить, то фальшиво, не щиро, без достовірних сюжетів із життя.

Країні потрібна модернізація. Про це не стомлюються говорити усі, хто при владі. Розуміють цю потребу, власне, усі здатні думати. Модернізацію мала би забезпечувати сама влада. Чи нинішня влада на те здатна, чи її це цікавить? "Ні", – скаже кожен. Владу, систему

влади треба змінити, вніши згадані раніше уточнення до Конституції (вони обнародували ще в жовтні 2013 року, їх вимагали обидва Майдани, ними клялися ті, хто при владі тепер, але клялися тільки під час виборчої кампанії). Чи здатен нинішній парламент внести потрібні зміни, які передбачають переміщення реальної влади з Центру на місце, під контроль громадян? Ні, не здатен, це очевидно.

Як же бути?

Це завдання може здійснити сам народ шляхом референдуму. Умови, передбачені Конституцією і Законом, складні. Щоб їх виконати, потрібна хороша організація, наполегливість активістів. Оскільки перетворення потребує майже все суспільство, то долучитися до ініціативи можуть партії з навіть протилежними ідеологіями, різні громадські об'єднання, профспілки, студентство. Збори ініціативної групи, підписи трьох мільйонів громадян зобов'язують президента видати указ про референдум. За кілька місяців Україна зможе одержати конкретний дороговказ до модернізації, до перспективи, якої прагнуть люди.

Партія готова долучитися до організації цієї життєво важливої справи. Тільки таким шляхом можна наблизитися до поліпшення життя людей, до здійснення їх надій на краще.

ТОРГУВАТИ ХЛІБОМ, А НЕ ЗЕМЛЕЮ

Партією розроблена концепція земельних відносин в сучасній Україні. Її основні положення:

► земля, за Конституцією, загальнонародне багатство, вона не може бути товаром. «Торгувати хлібом, а не землею» – наш принцип;

► люди готові продати свої акти на земельні паї. Треба їм таке право надати. Але

покупцем через Земельний банк має виступати лише українська держава;

► земля повинна використовуватись на умовах оренди, сплачуючи ренту в спеціальний фонд, що передбачає і надходження до сільських бюджетів;

► право оренди використовується як предмет застави для одержання кредитів (законопроект про це нами розроблений). Це право передбачає і контроль держави за якістю переданого на використання багатства і за його збереженням. Адже, наприклад, нормальний господар свою квартиру в оренду пройдисвіту не здасть, щоб той обдер обої, залив паркет, побив сантехніку... Коли таке трапилося б, він знайшов би управу на орендаря, зіславшись на попередній стан свого житла.

Чому ж земля здається в користування без фіксації бонітету ґрунту (його якості, родючості). Адже нині українські чорноземи уже перетворюються в «Чорну Сахару». Родючість ґрунтів падає, урожаї здобуваються з допомогою хімії, на відновлення попереднього стану ґрунтів, як свідчать спеціалісти, потрібно буде не менше 20 років. Це, якщо буде чим відновлювати, бо для того годиться тільки перегній. Де його взяти, коли в Україні поголів'я великої рогатої худоби в сільськогосподарських підприємствах зменшилося в 16 разів? І чи не показовим в цьому відношенні є приклад найближчого сусіда – Білорусі, звідки Україна уже імпортує молоко, м'ясо, цукор, де річний уділ на корову складає 5,5 тонни і наступного року передбачається виробити по 1 тонні молока на кожного жителя?

► держава підтримує аграрників так, як це практикується в Європейському Союзі, в тому числі дотаціями, не треба вірити брехням про їх відсутність в розвинених країнах. Ми прибічники крупнотоварного виробництва, там де збереглися такі господарства, їх треба всебічно підтримувати державою, контролювати закупівельні ціни і ціни на товари для сільського господарства, в інших місцях – розвивати фермерство, беручи за зразок порядок господарювання в Голландії. Праця на землі має стати вигідною селянам, їхній добробут – забезпеченим, робота молодих людей, зокрема спеціалістів вищої кваліфікації – витребуваною;

► розвивати сільськогосподарську кооперацію, запропонувати умови ефективної праці, вигідні людям, згорнути латифундії, або мусяти їх займатися поглибленням технологій (тваринництво, меліорація, переробка), створюючи робочі місця;

► припинити розбазарювання землі. Юрисдикція кожної сільської ради повинна закінчуватися межею юрисдикції сусідньої ради. Ніяких адміністративних втручань в розпорядження землемо!

Після здійснення цих заходів не буде претензій щодо плати за пай, здириництва при закупівлях, село перестане занепадати.

ко, который назвал деятельность Яресько "чистой диверсией".

ДРУГИЕ НЕ ЛУЧШЕ

Последствия работы других иностранцев в украинской власти не менее губительны, - отмечают эксперты. Так, комментируя вышеприведенное заявление Гросмана, Михаил Погребинский отметил:

- Я не исключаю, что это какая-то подготовка к отставке начальника железной дороги. Он там достал уже всех, и это может быть сигналом для него... Легко вспомнить главу Минздрава, грузина, который провалил абсолютно все, что только можно было, были большие проблемы в связи с его руководством – закупка лекарств и так далее. Теперь и.о. главы Минздрава, та самая сумасшедшая барышня из Америки, уже натворила столько, что самое время ее гнать поганой метлой, тем более, что есть протесты профессионального сообщества. Возможно, это заявле-

ние Гройсмана можно расценивать как информационную подготовку к отставке этих людей.

Аналогичного мнения придерживается и Алексей Кучеренко:

- Это (назначение иностранцев – ред.) была смесь пиара с наивными надеждами, что придут западные специалисты и по своим матрицам все переделают. Нет, никто не против того, чтобы они занимали посты советников, но на первые роли их назначать – это патология. Я изначально был категорически против этого, особенно когда иностранцы назначаются на ключевые посты – в Министерство экономики, Министерство охраны здоровья, Минфин. Но и сейчас остались скандальные личности – Балчун во главе «Укрзалізниця», Смилянський на «Укрпочта», и Супрун в Минздраве.

Сюда же можно добавить и провальную реформу полиции, которая привела только к росту преступности на Украине. Ее проводили грузинские специалисты Эка Згуладзе

и Хатия Деканоидзе, и последняя лично признала провал: "Реформами я недовольна. Мы прикоснулись к айсбергу. Криминальный блок реформировать, как мы хотели, не удалось... В обществе существуют и фрустрация, и сарказм по отношению к полицейским. У патрульной полиции рейтинг 50%, рейтинг доверия к полиции вообще 46%", – констатировала Деканоидзе в августе прошлого года.

НА СТАРЫЕ ГРАБЛИ

Но не стоит впадать в крайность и всех "собак" вешать только на иностранцев. Не исключено даже, что кто-то из них (например, Айварас Абромавичюс) действительно хотел сделать что-то полезное и прогрессивное, но попал в этот "гадюшник", просто махнул на все рукой. Как говорится: "Плетью обуха не перешибешь", а "с волками жить – по-волчьи выть".

Дело в том, что вся украинская государственная машина пребывает в полном кризисе: нехватка

квалифицированных специалистов во власти уже стала угрожать национальной безопасности и ставит страну на грань катастрофы.

- Чем правительство Гройсмана лучше тех иностранцев, против которых он сам высказался? На мой взгляд, все постмайданные правительства, как с иностранцами, так и без них – настолько плохи, что трудно определить, кто из них хуже. Кадровый голод на Украине очень силен, но он создан искусственно. На этом поприще постарались и предшественники нынешней власти, но нынешние вообще всех переплюнули. „Постарались“ молодые реформаторы. Тот же Гройсман – он пришел руководить страной сразу из небольшого города, а это всегда большая проблема, – отметил Михаил Погребинский.

Самое печальное, что кадровый резерв есть, но он не нужен нынешней власти либо по идеологическим, либо по клановым соображениям. Как известно,

все началось при Ющенко, когда было уволено около 20 тысяч чиновников, "скомпрометировавших" себя только тем, что они работали при Кучме. В своем большинстве это были опытные квалифицированные кадры, но они должны были освободить место для многочисленных сватов, кумовьев и прочих "своих людей". Естественно, что всю эту кадровую вакханалию объяснили "революционной целесообразностью". Прецедент был создан, и власть Януковича, хоть и без лишнего "шума и пыли", поступила со своими "предшественниками" точно так же. Зато нынешняя власть процесс "очистки власти" превратила в настоящее шоу. Его итог известен: ныне страной на всех уровнях управляют практически одни дилетанты, ничтожества и преступники, а также их многочисленные родственники, любовницы, приспосабливцы и подхалимы. Куда можно заехать с такими "кормчими" - вопрос риторический.

НЕСБЫВШИЕСЯ НАДЕЖДЫ Украинцы – в числе самых несчастных наций планеты

Александр ПОЛУЯНОВ

К такому неутешительному для нас выводу в очередной раз пришли сразу две группы международных экспертов, которые традиционно проводили соответствующие исследования во многих странах мира. Как они определяли уровень счастья, и почему украинцы оказались в конце списка – в нашем материале.

С КАКОЙ КОЛОКОЛЬНИ НИ СМОТРИ...

Первое исследование проводилось по заказу ООН действующим при Колумбийском университете центром «Институт Земли» (The Earth Institute), с целью показать достижения стран мира с точки зрения их способности обеспечить своим жителям счастливую жизнь.

В данном случае для оценки уровня счастья использовалось шесть критериев, которые можно назвать объективными: ВВП на душу населения, уровень социальной поддержки, продолжительность жизни, свобода жителей самостоятельно принимать жизненно важные решения, отношение к коррупции, и щедрость в контексте пожертвований на благотворительность.

Так вот, в этом году Украина заняла аж 132 место в мире (из 155), разместившись между Ганой (131) и Угандой (133). Кстати, по итогам аналогичного исследования годичной давности, мы были на 123 месте - между Кенией и все той же Ганой (только тогда Гана была ниже нас по списку - 124-я, а теперь – 112-я). Иными словами, за истекший год мы стали еще несчастнее - на 9 позиций.

Верхние строчки рейтинга заняли Норвегия (1 место), Дания (2), Исландия (3), Швейцария (4) и Финляндия (5). Последняя пятерка выглядит так (в порядке убывания): Руанда, Сирия, Танзания, Бурунди и Центральноафриканская республика (155-я). При этом США заняли 14-ю строчку, Германия – 16-ю, Англия – 19-ю, Франция – 31-ю, Италия – 48-ю, а Россия – 49-ю. Интересно, что Российская Федерация за год поднялась на 49 строчку с 56, обогнав Японию и Литву.

Первый подобный рейтинг был подготовлен в апреле 2012 года и приурочен к Конференции ООН по счастью, которая проводилась по решению Генеральной ассамблеи. Авторы проекта считают, что данные исследования смогут помочь государственным руководителям, политическим и общественным деятелям лучше реагировать на нужды и чаяния своих граждан с целью повышения благосостояния и устойчивого развития.

Другое исследование проводили эксперты Института Гэллага. Здесь методика определения уровня счастья в корне отличалась от критериев их коллег из «Института Земли»: это был ширококомасштабный опрос простых граждан, проведенный в 142 странах.

В ходе опроса людей спрашивали о том, как они проводят досуг и отдыхают, о преобладающем настроении, позитивных моментах в жизни, как часто они испытывают беспокойство, грусть, стресс и гнев и т.д. Благодаря ответам на эти вопросы специалистами сформулировал индекс для каждой страны.

Судя по этим субъективным показателям, самыми счастливыми второй год подряд стали жители Парагвая - 84, затем разместились Коста-Рика - 83 и Панама - 82.

Украинцы и здесь оказались в конце списка (7-е с конца), обогнав лишь граждан Ирака, Турции, Уганды, Сьерра-Леоне, Габона и Йемена.

НАЦИОНАЛЬНАЯ СПЕЦИФИКА

Конечно, Украина сегодня переживает далеко не лучшие времена - бывали годы спокойней, богаче, и с уверенностью в завтрашнем дне. И все же, как-то не верится, что мы более несчастны, чем вечно голодающие эфиопы и сомалийцы, граждане раздираемой внутренними конфликтами Ливии, или жители столь популярного у нас Гондураса. Бросается в глаза и то, что среди стран бывшего СССР Украина находится на последнем месте (в прошлом году несчастней нас себя чувствовали только грузины).

Почему же украинцы считают себя такими несчастными? Неужели нам так плохо живется? Конечно, могло бы быть и лучше, но если отбросить свои амбиции и посмотреть на жизнь объективно, то у нас никто не голодает, в квартирах есть электричество, газ и вода, а отдыхать не обязательно в Египте или на Мальдивах – у нас и на родине чудные климат и природа...

Возможно, все дело в особенностях национального менталитета. Это установили ученые Киевского международного института социологии: когда украинцев попросили назвать факторы, которые в первую очередь нужны для счастья, то на первом месте оказалась семья, уровень материального обеспечения – аж на четвертом, а работа – и вовсе на девятом. Характерно, что такой взгляд на вещи в корне отличается от мировоззрения европейцев, американцев и большинства азиатов, которые на одно из первых мест стабильно ставят именно работу. И дело вовсе не в том, что мы ленивые. Социологи объясняют данный феномен тем, что в Украине работа приносит больше негативных, чем позитивных эмоций, поскольку вознаграждение за честный труд чаще всего не соответствует прикладываемым усилиям и уровню социальных требований человека.

Соответственно, неудовлетворенность в оплате труда и материальные трудности негативно сказываются на семейных отношениях, а что касается таких пунктов, как «положение в стране» и «уверенность в завтрашнем дне» - то здесь комментарии и вовсе излишни.

Словом, ситуация с народным счастьем в Украине сложилась сложная и противоречивая, и объяснить наше душевное состояние не может ни одна методика в мире.

Судя по всему, в настоящее время украинцев больше всего раздражают несбывшиеся надежды, которые они возлагали на «революцию достоинства», нескончаемая война, и постоянное ухудшение их материального положения. Все это «органически» накладывается на вопиющую несправедливость в обществе и глубочайшую пропасть между бедными и богатыми, нестабильность, хаос в органах государственного управления, казнокрадство, ложь политиков и полнейшая их оторванность от народа. Плюс к этому – тотальная коррупция во всех сферах жизни, всевластие чиновников, полное обесценивание ума и честного труда. Все это вместе взятое и составляет исключительную специфику украинской действительности, которую не найти больше нигде в мире. (По данным Киевского международного института социологии).

Україна в очікуванні "ВЕЛИКОЇ УГОДИ"

За матеріалами: Ігор КОНДЕНКО, <http://www.2000.ua/>

Про причини, наслідки і перспективи українського геополітичного вибору говоримо з відомим економістом, міністром економіки України (у 1997-1998 рр.) і членом Ради національної безпеки і оборони, першим організатором Державної комісії з регулювання ринку фінансової послуги (Держфінпослуг, в 2002-2006 рр.) Віктором Сусловим.

(Закінчення, початок в №№28, 29)

- Виходить, Порошенко лукавить, коли говорить про те, що Україна стає повноцінним членом європейської сім'ї, де їй приготовано гідне місце. Це місце прислуги?

- Розумієте, багато хто наївно вважає, що мета влади - це велич країни. Насправді, як відмічав той же Орвелл: "Мета влади - влада". І гроші, для отримання яких і потрібна влада.

Цілі української правлячої еліти добре відбивають їх декларації про доходи. Ми бачимо, що у цих людей по 10 земельних ділянок, по 20 квартири, колекції автомобілів і мільйони готівкою. Це психологія усіх пострадянських чиновників - нестримне прагнення до накопичення. І ось ці люди, отримавши собі в підпорядкування країну, почали шукати, чого тут можна увірвати. Тому держава і не представляє цінності для української еліти, перетворюючись на об'єкт для розтаскування. Їм не потрібна велика країна, їм потрібні великі особисті статки.

Еліту не турбує витік мізків, нестача кваліфікованих кадрів. Їх не хвилює, що з країни відїжджають кращі. Їм це навіть на руку - ну нехай їдуть! Менше давитимуть на владу, вимагаючи роботу, зарплату, квартиру, менше бешкетуватимуть проти влади. Ви невдоволені, що рівень життя падає? Ми відкрили вам дверці - можете відїжджати.

Можновладців все влаштовує: вони скуповують нерухомість, землю, стають латифундистами. Ви подивіться на "маєтки" нашої еліти - це реалізована мрія феодала. Вони навіть палаци свої будують в стилі замків, з вежами, уявляючи себе лицарями.

Їм цілком вистачає, якщо тут залишиться 15 мільйонів людей обслуги для правлячого класу, який володітиме величезними маєтками, - з челядьдю, кінями, псарнями, як у феодальну епоху. Адже навіть за офіційними даними, за двадцять шість років незалежності населення України скоротилося з 52 млн. до 42 млн.

З них 6-7 мільйонів постійно мешкають і працюють за кордоном, в основному дійсно в якості прислуги і на важких роботах. У нас смертність удвічі перевищує народжуваність. Ми вже займаємо 134-е місце у світі по виробництву валового продукту на душу насе-

лення, знаходячись за цим найважливішим показником економічного розвитку серед африканських країн. Такий собі "європейський вибір" вийшов...

- Але, якщо в країні все так тяжко, чому мовчить народ? Чому не виходить на майдан?

- Дозволю собі пожартувати, "Команди такої з "вашингтонського об'єкту" не було. Тому, як мовиться: "Народ мовчить". Звичайно, виходи на площі і вулиці окремих груп невдоволених людей були і будуть. Але вони нічим не закінчуються, максимум - декількома розбитими вітринами і перевернутими машинами.

Потрібно розуміти, що майдан - це дуже серйозний з точки зору організації захід, це не стихійний бунт. Там є детальний план, організаційна структура, серйозне фінансування і матеріально-технічне забезпечення, розподіл ролей, в т. ч. і майбутніх посад при владі. Там люди знають, навіщо вони виходять, окрім, зрозуміло, "масовки", яку теж потрібно ще зуміти підняти.

В Україні ж просто немає політичних сил, здатних організувати і провести результативний майдан. Мабуть, він міг би відбутися у разі змови основних впливових українських олігархів. Але їм це зараз абсолютно ні до чого. Тому майдан - 3 я виключаю. А ось можливість чогось на зразок військового перевороту допускаю. Думаю, що основну загрозу для діючої влади представляють націоналістичні сили.

- То чи є у такому разі сенс владі України повертати Крим і Донбас? Як вони вписуються в концепцію геополітичного вибору?

- Це дуже цікаве питання. Офіційно Крим завжди вважався дотаційним регіоном, і його відхід - питання більше політичне, ніж економічне втрата. І в цьому питанні я увесь час намагаюся зрозуміти позицію нашої післямайданної влади. Адже насправді не було спроби зберегти Крим. Ось колишній глава уряду Криму Анатолій Могильов стверджує в одному з інтерв'ю, що якби була команда з Києва не здавати Крим, його б не здали. Але була команда не чинити опір, не стріляти. Це наводить на думку, що так було задумане. Можливо, Крим був "проданий".

Хоча вірогіднішим я вважаю інше. У березні 2014 р. від представників

української влади часто звучали заяви, що не чинити опір вимагали американці. Для Заходу анексія Криму Росією політично була вигідна: яскраве порушення міжнародного права, постійний "привід для війни", для санкцій, для тиску на Росію. Тепер Росія "на гачку" надовго. США і Захід в цілому отримали різке посилення переговорних позицій, можливість "великої" і дуже дорогої для Росії угоди в майбутньому. Причому за чужий рахунок - за рахунок України. Крім того, в українській владі могли бути свої резони: навіщо політику виборці, які за нього не підуть голосувати!

Адже не випадково, зверніть увагу, в різні періоди незалежності на президентських виборах по черзі перемагав - то кандидат від Східної України, то кандидат від Західної. На самому початку з Кравчуком було незрозуміло, але потім з'ясувалося, що у нього більше підтримки в західних областях. Його змінив прозахідний Кучма, потім прозахідний Ющенко, потім - прямий представник Східної України Янукович, а далі стався майдан. Цей "маятник" показував, що схід і захід України завжди входилися у відносний рівновазі. Але якщо ти хочеш тримати владу упевнено і довго, треба позбавитися від тих, хто налагоджений проти, сформувавши навколо себе стійку більшість. Відхід Криму і Донбасу створює ситуацію, коли на президентських виборах ніякий кандидат від Східної України вже перемогти не може. Це робить стійкою систему влади в країні. Тепер влада буде повністю прозахідною.

- Та все ж, якщо порівняти політичну вигоду і економічні втрати: припустимо, Крим - дотаційний регіон, але Донбас завжди називали "промисловим серцем" України. Як військовий конфлікт на цій території вдарив по економіці країни?

- Вдарив сильно. Донецька і Луганська області давали чверть валютних надходжень від експорту металургійної і іншої промислової продукції. Звичайно, втрата таких надходжень для бюджету країни стала дуже болючою. Донбас завжди був ефективний для України. Він був її донором. І якщо його теж називали дотаційним, то тільки через схеми розподілу грошей з центрального бюджету: коли усі надходження стікаються в Київ, а потім починають видавати субсидії регіонам.

Госсекретарь США искал подтверждение собственным представлениям о том, что «Киев и Москва делают бизнес на конфликте на Донбассе»?

ванні и"

- Влада стверджує, що хоче повернути контроль над Донбасом. Як промисловий регіон пристосовуватиметься до реалій аграрної "наддержави"?

- Чи хоче влада реально повернути контроль над Донбасом - це велике питання. Вона розуміє, що доведеться вирішувати проблему вороже налаштованого населення, електоральних симпатій. Донбас є зоною компактного проживання російськомовного, в основному проросійськи налаштованого населення. І нинішня влада не упевнена, як мені здається, що ця зона їй теж потрібна. Саме тому і не робиться досить енергійних зусиль для реінтеграції Донбасу. Адже мінські угоди не виконуються. Як сепаратистами, так і українською владою.

- В одному з інтерв'ю ви сказали: "Україна сьогодні - це Росія завтра". Ви допускаєте майдан на Червоній площі і розвал цієї країни?

- Кілька років тому мені довелося читати прогноз американського аналітичного центру "Стратфор", що часто називається також "тінювим ЦРУ", згідно з яким, після 2020 р. Росія розвалиться на декілька держав. До майдану такий прогноз здавався неймовірним. Але, як правило, прогнози цих хлопців є планами, які реалізуються із залізною послідовністю. Перемогти Росію зовнішнім шляхом не можна - військове зіткнення може обернутися ядерною катастрофою для всього світу. Але її можна розхитати, зруйнувати зсередини. Тому ми бачимо, що докладаються великі зусилля для розвитку потужних опозиційних рухів в Росії. Її планують зруйнувати так, як був зруйнований Радянський Союз.

Для цієї мети Заходу потрібні новий Горбачов і новий Єльцин, новий Яковлев і новий Шеварднадзе. Подібних людей знайти і просунути на ключові пости цілком реально. Тому я вірю в можливий успіх московського майдану, попри те, що з майданами доки не вийшло в Пекіні, в Мінську і в Москві. Але, якщо це вже двічі вийшло в Києві, Тбілісі, Белграді і у багатьох інших містах і країнах, то чому це, врешті-решт, не вдасться в російській столиці!

- Ви згадували про "велику угоду" між Росією і США. Вважаєте, що ці країни домовляться?

- Про можливість "великої угоди" першим, як відомо, сказав сам Пре-

зидент Трамп. За що і був негайно атакований американськими політиками і ЗМІ у зв'язку з підозрами у бажанні послабити тиск на Росію.

Дональд Трамп відомий як великий парламентар. І він прекрасно знає - перш ніж справа дійде до угоди, необхідно максимально посилити свою переговорну позицію, щоб отримати максимальний результат. Я не випадково відмічав ті моменти, коли Україна своїми діями об'єктивно посилює Захід, а значить - і Трампа.

Але в угоді мова піде не лише про Україну. Якщо вона дійсно велика, то повинно йтися про нову угоду, про геополітичний переділ зон впливу, який відобразив би нове співвідношення сил. Можливо, там буде Сирія або Близький Схід в цілому. Можливо, вирішуватиметься доля північно-корейського режиму або Ірану. Чи будуть названі умови розділу ринків енергоносіїв. Очевидно тільки одно - Трамп діятиме жорстко і в інтересах США. І йому треба час для підготовки угоди. У цих умовах Україна зможе зіграти величезну роль в посиленні тиску на Росію і посиленні позицій Заходу. Ми ще потрібні. Поки нас не обміняли на якісь інші життєво важливі інтереси США і не повернули в зону впливу Росії.

- Значить, ви все-таки допускаєте таке повернення?

- Це дуже ймовірно, оскільки для РФ Україна важливіша, ніж для США. Можливість такого рішення - нічний кошмар нинішньої української влади. Якщо воно відбудеться, це стане особистою трагедією для дуже багатьох представників української еліти, яких політологи і журналісти вдало визначили як "партію війни". Вони зацікавлені у війні і живуть до тих пір, поки в тій або іншій формі вона триватиме.

Звичайно, можливо і те, що Трампа змусять відмовитися від "великої угоди" з Росією. І тоді вступити в дію старий добрий принцип: "Переможець отримує все". Це буде курс на остаточну поразку Росії, її ядерне роззброєння і розчленування на декілька держав. Як я вже сказав, такий сценарій можна реалізувати тільки шляхом підірвання Росії зсередини. Але це був би вибір шляху важкого конфлікту, небезпечного для існування самих США. І навряд чи такий вибір буде зроблений.

Крім того, думаю, потрібно серйозно віднести до заяви Трампа про те, що, незважаючи на усі проблеми у світі, американському керівництву потрібно думати в першу чергу про Америку. Адже у них теж є колосальні проблеми - соціальні, мільйони людей в США живуть у бідності, у боргах, без роботи, без медичної страховки. А ще цей іржавий пояс Америки - зупинені заводи. Там теж пройшла деіндустріалізація, чого варте одне місто Детройт - промисловий центр, що перетворився на місто-примара без електрики, без каналізації! Там катастрофа по багатьох напрямках. І Трампу дешевше домовитися з Путіним, чим воювати.

- Яким буде результат "великої угоди"? Хто залишиться в лузгах?

- Після раніше допущених помилок програє Росія. За угоду їй доведеться заплатити дуже високу ціну. Але і Україна програє в усіх варіантах. Навіть у разі остаточної перемоги Заходу над Росією наша країна втратить для нього свою цінність - її послуги у боротьбі з РФ вже ніхто не оплачуватиме. Нам доведеться віддавати величезні борги і вести тихе, бідне життя "аграрної супердержави".

Что в «сухом остатке»? Об итогах визита Рекса Тиллерсона в Украину

По материалам: *Виталий Кулик, «Главред»*

«Сухой остаток» визита Госсекретаря США Рекса Тиллерсона в Украину: «порки» Порошенко не произошло, но и большой определенности этот визит не внес. Складывается впечатление, что у Вашингтона до сих пор нет стратегии по Украине. Это плохо для Киева, поскольку не создает «точку опоры» в противостоянии с РФ. С другой стороны, Тиллерсон явно дал понять, что США не будут в среднесрочной перспективе «перегружать» отношения с РФ, отменять санкции, «принуждать Украину к миру на Донбассе» и пр. Кроме того, США будут добавлять формирование антикоррупционной архитектуры (контролируемой ими) и через нее влиять на украинскую власть.

Таким образом, несмотря на пропагандистский медиа-шум вокруг визита в нашу страну Госсекретаря США, уже сейчас можно сделать определенные выводы.

Вывод 1. Это первый визит американского чиновника высшего ранга в Украину после победы Трампа в США. И по нашей информации, это был не визит-инструктаж, а скорее, ознакомление с проблемной точкой. Тиллерсон приехал сюда больше знакомиться и вникать, чем с готовым кейсом по Украине. Госсекретарь имел некие «заготовки» и план встреч для получения альтернативной информации из первых рук, но в целом он ехал слушать и спрашивать.

Вывод 2. В части «заготовок», неприятных для Порошенко, была тема борьбы с коррупцией. Оказалось, что Вашингтон не собирается отказываться от этого приоритета. Более того, в своих оперативных построениях США основываются на материалах, которые предоставляются «антикоррупционерами». Поэтому на итоговой пресс-конференции Тиллерсон особо акцентировал внимание на необходимости создания в Украине независимого Специализированного антикоррупционного суда. Напомним, что Банковская намеревалась создать САКС в качестве отдельной палаты Высшего суда Украины. Теперь, похоже, под давлением США Администрация президента вынуждена проглотить эту «пилюлю». Создание независимого САКС завершит архитектуру антикоррупционного аппарата (НАПК - НАБУ - САП - САКС), которая будет находиться вне контроля Банковой и на которую будут воздействовать те же США как прямо, так и через сеть «грантоедов».

Вывод 3. Второй неожиданностью для Порошенко (приятной) стал интерес Тиллерсона к энергетической сфере. Отдельный акцент Петр Порошенко сделал на благодарности

в адрес США за сотрудничество в недопущении реализации проекта российского газопровода «Северный поток-2». Это заявление прозвучало как «победа украинской дипломатии». По словам Порошенко, ему также было приятно услышать от госсекретаря США о поддержке реформ в энергетическом секторе Украины, в том числе, относительно строительства завода ядерных отходов и обеспечения поставок ядерного топлива. Фактически Тиллерсон привез для Украины заверения Вашингтона, что санкции в отношении «Северного потока-2» не снимут и поддержат поставки американского ядерного топлива, а также завод по утилизации ядерных отходов.

Вывод 4. Следующим важным акцентом встречи была ситуация на Донбассе. Несмотря на то, что часть украинских обозревателей считает, что Тиллерсон приехал в Киев «диктовать» Порошенко условия выполнения «Минска» или уступок по Донбассу, мы имеем несколько другую информацию. Госсекретарь был очень сдержан в оценках.

Единственной позицией, которую он продвигал, была: привлекайте к «Минску» нового спецпредставителя - посла Курта Волкера. «Он уполномочен вести переговоры от меня лично и от имени Трампа. Белый Дом заинтересован в том, чтобы «перезапустить» «Минск» и «нормандский формат» - нам нужна «дорожная карта» уже к ноябрю 2017 года», - почти дословная цитата Тиллерсона.

На замечание Порошенко о том, каковы условия ускорения «дорожной карты», Тиллерсон ответил: «Вот над этим нужно еще поработать. Речь не идет о снятии санкций с РФ или уступок Москве. Мы должны найти такие формулировки, которые не привели бы к потерям, во всяком случае, Киева и США».

Теперь именно Волкер будет координировать все усилия Госдепартамента, направленные

на деэскалацию конфликта на востоке Украины, вызванного действиями РФ.

В АП и МИД Украины считают назначение Волкера «успехом» и «шансом». Однако, наши источники говорят о том, что Волкер - «человек-функция». Он не генерирует инициативы и промежуточные решения, а выполняет задачи. Даже если ранее у него были определенные взгляды или позиция по Украине, обязательно, что он будет эту позицию отстаивать на своей новой должности перед Белым Домом.

По нашей информации, Тиллерсон не передавал Порошенко никаких дополнительных документов по Донбассу (это важно, потому как перед встречей муссировалась информация о якобы готовом «плане Тиллерсона»).

Также важно отметить, что любой предметный диалог с Москвой возможен исключительно после прекращения огня и отвода тяжелого вооружения. Примечательно, что Тиллерсон оказался достаточно проинформирован и о состоянии дел на фронте, и о количестве обстрелов. Акцент на «прекращении огня» именно со стороны российских формирований на Донбассе, как условия любых переговоров, прозвучал от Тиллерсона, а не от украинской стороны. Порошенко потом его всячески развивал.

Вывод 5. Есть еще одно обстоятельство. Тиллерсон больше интересовался украинско-российскими торговыми отношениями, блокадой, вынужденными перестановками, экологической ситуацией на Донбассе и пр. У наших источников на Банковой сложилось впечатление, что госсекретарь искал подтверждение неким собственным представлениям о том, что «Киев и Москва делают бизнес на конфликте на Донбассе». В то же время посольство США в Украине пыталось это представление дезавуировать.

«УРОДЛИВАЯ КОПИЯ СПУ С КРИКУНОМ ВО ГЛАВЕ»: ИВАН БОКИЙ О ЗАХВАТЕ ПАРТИИ

По материалам *Анатолия БОРИЩАГОВСКОГО*,
<https://economistua.com/>

На прошлой неделе советник главы МВД, а в прошлом средней руки коррупционер Илья Кива объявил себя главой самой старой в Украине политической партии – СПУ. Заявление подкреплено видео с некоего собрания, которое Кива назвал съездом партии. На видео присутствовала даже партийная печать, однако большинство людей, чьи имена ассоциируются с партией, назвали съезд постановкой и отрицают его легитимность. Пресса тем временем воспринимает происходящее как шоу абсурда, избегая серьезного анализа ситуации. Между тем, ситуация того требует. В конце концов, захват партии – явление новое в отечественной политике. И это не случайно. Раньше прибыль приносило производство – и захватывали предприятия. Сегодня же куда выгоднее держать политическое шاپито.

Именно такой точки зрения придерживается один из сооснователей СПУ Иван Бокий – государственный деятель, чей путь в политике как бы связывает Украину Щербицкого и Украину, где разбивают мемориальные таблички в честь Щербицкого; Украину – европейского экономического гиганта, и Украину, ставшую кровоточащей язвой в центре Европы.

Именно Иван Бокий летом 2006 года объявил о создании в парламенте антикризисной коалиции, прекратившей в стране политические репрессии и приостановившей системный раскол, спровоцированный гуманитарной политикой президента Ющенко.

Впрочем, мнение Ивана Боккого – это лишь прогноз одного отдельно взятого, хотя и весьма искушенного политика. Возможны и другие варианты. Ведь количество опасных, мотивированных политическими идеями и вооруженных наградным и серым оружием люмпенов в Украине таково, что любая власть, готовая действовать против интереса люмпена будет немедленно опрокинута. Причем на сегодня все эти опасные личности объединены вокруг идеи радикального национализма, а, значит, единственный способ с этой силой совладать – внутренний конфликт на почве идеологии, вброшенный в украинское радикальное милье. Да и сами по себе хунвейбины являются мощным ресурсом олигархических войн – действовать они могут в стиле ультрарправых, однако их левые лозунги позволяют власти дистанцироваться от действий подопечных Кивы. Все равно политики вроде экс-главы правого сектора Полтавской области обладают достаточным ресурсом беспринципности, чтобы под обещания должного финансирования принять любые идеи и превратиться в самого яркого их адепта. Главное – это комиссарский маузер и лицензия на насилие.

– Если судить по реакции в соцсетях, общество не понимает ситуации, сложившейся в СПУ как до появления видеообращения Ильи Кивы, в котором он провозгласил себя лидером партии, так и в настоящий момент. Могли бы Вы пролить свет на то, что действительно происходит в партии, и какой вы видите выход из сложившейся ситуации?

– Выходы я комментировать не буду. Существует лишь один выход – исполнение решения суда, и на этом точка. А вот будет это сделано или нет... Все зависит от Министерства юстиции. Теоретически решение было принято окончательно, обжалованию не подлежит.

– Иван Сидорович, давайте немного вернемся назад. К сожалению, не все читатели понимают, о чем идет речь. Полагаю, для них будет очень важно

разобраться в ситуации с самого ее начала.

– Да, конечно. Ситуация следующая. В свое время руководством партии были допущены серьезные ошибки. В этом есть вина и прежнего руководства, и последующего. Но тут важно разобраться, что следует понимать под руководителями партии. Когда партию возглавлял Александр Мороз – ничего подобного не возникло. Были разные внутривнутрипартийные трения, но партии уж точно никто не захватывал.

– Тогда о каком периоде Вы говорите, поднимая тему ошибок?

– Все изменилось, когда партия выбыла из Верховной Рады, и когда к власти пришел Президент Виктор Янукович. На шестой день после инаугурации, Янукович пригласил меня и попросил повлиять на Мороза и склонить его к решению об объединении партий – Партии Регионов и СПУ. Я сказал, что это невозможно. Вы – партия крупного капитала, мы – партия социал-демократических убеждений, партия социальной справедливости. Это необъединяемые вещи.

– То есть, разговор закончился ничем?

– Наш разговор? Да, ничем. Однако уже на следующий день Янукович пригласил Рудьковского (Николай Рудьковский), и Рудьковский дал обещание провести в партии соответствующую работу, и вскоре путем всевозможных интриг добился своего избрания главой партии. Однако, как оказалось, справиться с ситуацией в партии Рудьковский не смог. И тогда Мороз, остававшийся моральным лидером партии, допустил ошибку, предложив на пост главы партии кандидатуру Петра Устенко.

– Кем Устенко был в партии на тот момент?

– Устенко возглавлял Крымский реском (республиканский комитет) партии. То есть он был депутатом третьего созыва... прошел через все фракции... И тут такая головокружительная карьера! Сразу глава партии!

– То есть он не был в партии авторитетом?

– Он и членом партии не был. Вышло так, что в какой-то момент – тогда политсовет возглавлял Иосиф Винский – его порекомендовали на пост главы Крымского рескома. Хотя офисы Устенко всегда были в Киеве – в Крыму были винодельные производства. И когда возникли проблемы с Рудьковским, Мороз порекомендовал кандидатуру Устенко. Это лишь усилило конфликт в руководстве партии. Началось перетягивание каната: одни за Рудьковского, другие за Устенко. И тогда Мороз

решил установить двоевластие – главой партии остается Рудьковский, а ее лидером, вместо Мороза, становится Устенко.

– То есть возник перманентный конфликт?

– Да, и Банковская этот конфликт с интересом наблюдала, нацелившись на дальнейшую реализацию своего плана. На съезде партии конфликт пытались разрешить, однако разрешился он не консенсусом, а победой Рудьковского – ему удалось склонить на свою сторону большинство.

– То есть Рудьковскому удалось укрепить свое положение?

– Рудьковский решил отменить двоевластие и стать единоличным лидером. На съезде 2014 года принимается решение о смене устава, и должность лидера упраздняется.

– И каким образом уставные документы остались у Устенко?

– Он решил продолжить борьбу вне правового поля. То есть захватил уставные документы, печать. Просто отказался их возвращать, а Минюст отказывается регистрировать измененный устав, а против партии была начата кампания. Сперва угрожали закрыть по закону о декоммунизации, но не удалось. Название у партии не «коммунистическая», а «социалистическая», к атрибутике тоже невозможно придраться – роза, малиновый флаг. 13 июня текущего года Высший Арбитражный суд удовлетворяет иск ряда областных организаций СПУ к Министерству Юстиции и обязывает Минюст зарегистрировать новый устав. То есть должность лидера партии ликвидируется, и Устенко остается ни при чем. Минюст обязан его выполнить – решение Высшего Арбитражного суда не подлежит обжалованию. Однако Минюст тянет под предлогом всевозможных отговорок. Сейчас, например, они объясняют все вирусом «Петя» и обещают его выполнить, как только появится техническая возможность.

– И что тогда означает актуализация Кивы?

– Лишь то, что Устенко вступил в сговор, но будем говорить какой, с определенными лицами. Очевидно, инициатива исходила не от него. Подпольный съезд, который они провели, обладает нулевой легитимностью. Политсовет партии никакого решения о его созыве не принимал, а

согласно уставу – как новому, так и старому – глава партии или ее лидер не имеют права созывать съезд в обход решения политсовета. Но Минюст закрыл глаза, а МВД, где работает Кива советником министра, – тем более. То есть легитимность съезда нулевая, и нам остается наблюдать, как Минюст выполняет решение суда. И с кем она будет иметь дело.

– Существует ли в настоящий момент в партии группа Устенко?

– Возможно, кого-то он себе и нашел. Однако на том видео со съезда нет ни одного члена политсовета. Ни одного. И вообще, я там никого не узнал. Очевидно, какие-то люди у него были, но это даже не делегаты. Я, например, был избран делегатом от Хмельницкой области, но меня туда никто не приглашал.

– А когда от СПУ отделилась партия «Социалисты», и с чем это связано?

– Это случилось, когда вся эта неразбериха с Устенко затянулась настолько, что партия была парализована. Василий Цушко, он недолгое время занимал пост первого секретаря СПУ, пригласил группу людей социал-демократических взглядов, состоявших в Партии Регионов, в других партиях. Среди них: Леонид Кожара, экс-министр иностранных дел; доктор экономических наук Алексей Плотников; экс-глава Госфинуслуг Виктор Суслов. Позднее они основали партию «Социалисты». Но и эта партия разделилась пополам. Партию «Социалисты» возглавил Кожара, а Цушко ушел в созданную Морозом партию «За правда и справедливость», где занимает пост заместителя председателя. То есть на базе бывшего СПУ существует три партии. Мы признаем легитимность друг друга. Но к Устенко и Киве это не имеет никакого отношения.

– Люди Кивы считают себя тоже наследниками СПУ, и с этим, возможно, придется считаться...

– Они себя могут считать хоть правнуками. Кива никогда не был членом Соцпартии, никакого отношения к ней никогда не имел. Это же такая фигура... Вот Ляшко еще мог себя главой СПУ объявить. С тем же успехом приблизительно. Это все игры накануне выборов. Европе нужна какая-то левая сила, а власти – управляемая. Вот они и решили воскресить ее, но воскресить так, в гробах.

– А насколько опасно такое размытие СПУ как старейшей силы левого спектра в целом для левого движения в Украине?

– Им удалось ликвидировать Компартию, которая едва ли возродит свое влияние даже в среднесрочной перспективе. Поскольку нас они запретить не могли, да и Запад хочет видеть левые силы в Украине, они решили пойти иным путем. Создать уродливую копию СПУ, поставив во главе крикуна вроде Ляшко. Управляемого Банковой и озвучивающего громкие и бессмысленные лозунги. Кива, кстати, уже этим занялся, предварительно осуществив рейдерский захват партии. Ибо ситуация в СПУ – это, по всем признакам, рейдерский захват партии. И в этом смысле мне прежде всего интересно как Петренко – ставленник Авакова-Яценюка будет выполнять решение прореформированного им же суда.

Наше здоровье напрямую связано с тем, что мы употребляем в пищу

ПОЛЕЗНЫЕ СОВЕТЫ

ПРОДУКТЫ, КОТОРЫЕ ПОВЫШАЮТ НАСТРОЕНИЕ

Наше здоровье напрямую связано с тем, что мы употребляем в пищу. От того, что мы едим, зависит состояние кожи, волос, не говоря уже о внутренних органах. Ученые диетологи утверждают, что даже наше настроение тесно переплетается с продуктами питания. Вот некоторые из них:

ОВСЯНАЯ КАША

Не зря англичане по утрам предпочитают есть овсянку. Они издавна интуитивно выработали эту традицию. Как выяснилось, она дарит заряд энергии и бодрости, так необходимые в начале дня. Такое свойство придают овсянке медленные углеводы.

МЯСО ИНДЕЙКИ

Приготовленная в духовке или просто отваренная индейка не только поднимает настроение, но и помогает преодолевать бессонницу. Такое действие на организм оказывают вещества, содержащиеся в мясе индейки, которые участвуют в выработке гормона хорошего настроения (оказывается, что такой тоже существует, называется серотонин).

ЗЕЛЕНАЯ СПАРЖА

Серотонин помогает формировать и спаржа. В ней содержится также фолиевая кислота.

лота. Специалисты знают, что это вещество способно нести ответственность за настроение и бороться с депрессией.

ЛИСТЬЯ ШПИНАТА

Листовые овощи полезны для пополнения организма витаминами. Особое место среди них занимает шпинат. В нем много все того же серотонина, который, как было сказано ранее, является источником хорошего настроения.

СЕМЕНА ПОДСОЛНУХА

Да, как не удивительно, любимые многими семечки насыщают наш мозг жирными кислотами, такими как Омега 3. Их можно не просто щелкать, есть «бубочки» горстями, но и добавлять в любые блюда.

МИДИИ

Морские продукты давно известны своими полезными свойствами. Мидии не являются исключением: они богаты витамином B12 и необходимы для сохранения долговременной памяти минералами. В них содержатся и вещества, поднимающие настроение.

УСТРИЦЫ

Еще один незаменимый дар моря – это устрицы. Вы думаете, почему они считаются деликатесом? Не только потому, что редки, но и по причине содержания тирозина, цинка, которые благотворно влияют на деятельность мозга и общего тонуса.

НАТУРАЛЬНЫЙ ЙОГУРТ

Не стоит убеждать сторонников здорового питания, что лучшим средством для пополнения кальция организма считается йогурт. При уменьшении уровня кальция у человека возникает депрессия и раздражительность.

БАНАНЫ

Калий пополняется в нашем организме благодаря бананам (конечно, не только им). Его недостаток приводит к угнетению настроения и апатии.

ШОКОЛАД

Имеется в виду его темный вид. Уже давно известно, что кусочек этого лакомства стимулирует выработку эндорфина – гормона счастья.

БАБУШКИНА АПТЕКА

ПРИРОДНЫЕ АНТИСЕПТИКИ

Антисептические средства широко используются для борьбы с микробами. В аптечке почти у каждого есть своеобразный «джентльменский набор» препаратов, которые могут спасти от различных инфекций: чаще всего сюда входят такие средства, как йод, перекись водорода, зеленка и даже медицинский спирт. Но бывают случаи, когда использовать эти препараты не получается. К примеру, чем обработать открытую рану? Йод только сожжет поврежденные ткани, а перекись водорода пусть и справится с поставленной задачей, но подарит вам множество весьма неприятных впечатлений. На помощь придет народная медицина.

АПТЕЧНАЯ РОМАШКА

Пожалуй, самое простое и одно из самых дешевых в применении средств. Ромашка обладает целым перечнем полезных свойств – антимикробными, вяжущими и противовоспалительными. Настой элементарен в изготовлении и вполне может помочь при воспалении десен. Зимой же отвар, которым нужно полоскать горло, легко снимет воспаление и с горла, при ангине.

ЧЕСОК

Чесноком пользуются не только для того, чтобы избавиться от вампиров. Природный антисептик во многих небольших городах и селах нашей страны до сих пор заготавливают на всю зиму вперед, добавляя его во многие блюда не только для придания остроты и вкуса, но и потому, что чеснок является отличным профилактическим средством.

ХРЕН

То же самое относится и к хрену. Лечебными свойствами обладают корни растения, но, иногда, используются и его листья. В корнях велико количество простых углеводов и витамина С, а спектр применения хрена очень велик – от удаления угревой сыпи до лечения гайморита и отита. Впрочем, с последними болезнями мы, все-таки, рекомендуем вам обратиться к врачу.

ВАСИЛЕК СИНИЙ

Василек синий был известен еще древним грекам – отвары из него косвенно упоминаются во многих мифах. Простуда и кашель, почечные отеки и воспаления мочевого пузыря вполне поддаются корректному лечению с помощью этого природного антисептика. Но применять его нужно осторожно, поскольку в больших количествах отвары из этого растения могут оказать на организм и негативное влияние.

ШАЛФЕЙ

Листочки шалфея, также приготовленные отваром, могут похвастать сильным антисептическим действием. Стomatит, простудные заболевания, та же ангина – все эти заболевания пройдут гораздо легче, если использовать этот отвар.

ВЕРЕСК

Потогонные, мочегонные и успокоительные бактерицидные свойства скрыты в обыкновенном вереске. Отвары из него можно использовать для лечения и профилактики простуд, бронхитов и нервных заболеваний.

ЛИСТЬЯ ПОДОРОЖНИКА

Это, наверное, самый известный способ обеззаразить рану. Листья подорожника мы прикладывали к содранным коленкам еще в глубоком детстве – создается такое впечатление, что природа изначально наделила человека знанием о полезных свойствах этого растения.

КРОССВОРД

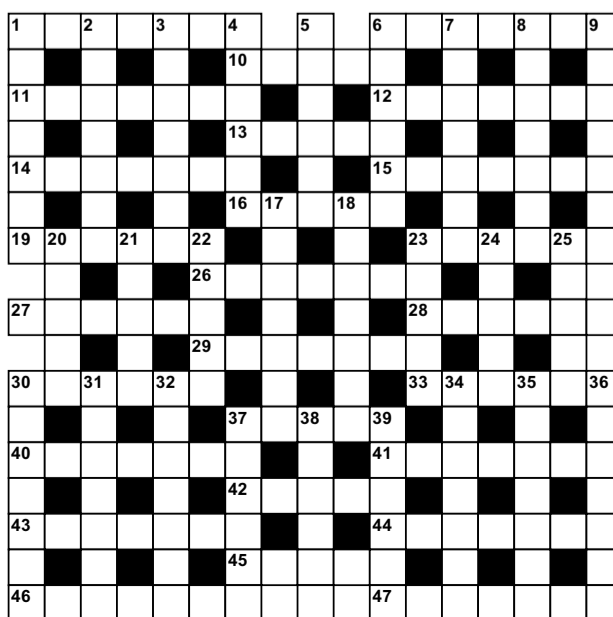
ВОПРОСЫ:

По горизонтали:

1. "С" в лимоне. 6. Какой мультипликационный герой баловался плюшками? 10. Во что может превратиться каждый меч в процессе разоружения? 11. Земляк. 12. Пациент педиатра по возрасту. 13. Житель Риги. 14. Погружение в воду с головой. 15. Крахмал как химическое соединение. 16. "Полифония" птичьего базара. 19. В качестве какого прибора древние мореплаватели на своих кораблях подвешивали на нити кусок магнитной руды? 23. Мусорная драка. 26. Вещь для изготовителя. 27. Налет с разрушением. 28. Молодая "целомудренная" корова. 29. "Манная каша" воспитательного учреждения для больших детей. 30. Онегин как легкомысленный гуляка. 33. Страж времени в тостере. 37. Стиль бега по Европам. 40. Шапка для свиньи. 41. Народное название никчемного человека. 42. Что Сократ считал лучшей приправой к пище? 43. Будущий малек. 44. Родной город художника Марка Шагала. 45. В этом фильме Сильвестр Сталлоне выступил в роли доброго, честного и трудолюбивого парня, добивающегося убедительных побед на боксерском ринге во славу Америки. 46. "Молочный продукт" среди чешских композиторов. 47. Кто первым сказал, что Земля вращается вокруг Солнца?

По вертикали:

1. Как переводится слово "ангел"? 2. Слово, даже фонетически обозначающее шум, гам и лустую болтовню. 3. Среди образов этой певицы можно отметить "зловещую блондинку", "рыжеволосую вампиришу", "реинкарнацию Мэрилин Монро", "английскую леди" и еще пару-тройку разноплановых дам. 4. Привал для сновидений. 5. Африканский барабан. 6. Крылатая смерть для цыпленка. 7. Умелец сматывать удочки. 8. Чердак, забытый соломой. 9. Мантилья или пелерина как предмет одежды. 17. Задача штукатурка или плиточника. 18. Имя американского актера Блума. 20. Из какого металла делают "белую жезл"? 21. Марку какого автомобиля можно получить, откинув две последние буквы от детали этого автомобиля? 22. Главный герой мультфильма "Король Лев". 23. Место гибели Юлия Цезаря. 24. Великан, бывший непобедимым, пока соприкасался с матерью-землей. 25. Драгоценный "ошейник" на женщине. 30. Скажите по-французски "прикрепленный вперед". 31. Побережье у соленой воды. 32. Столовый прибор. 34. Кем был Андрей Первозванный? 35. Футбол рокеров. 36. Тот, кто долго запрягает, да быстро едет. 37. Наиболее глубоко ныряющая птица из летающих. 38. Ложе для самых маленьких. 39. Одно из рутинных дел, которыми заполнен рабочий день барона Мюнхгаузена.

ОТВЕТЫ:

По горизонтали:

1. Витамин. 6. Карлсон. 10. Оралко. 11. Сорочич. 12. Ребеноч. 13. Латыш. 14. Нурьяне. 15. Углед. 16. Голон. 19. Колпак. 23. Свалка. 26. Изделие. 27. Погром. 28. Нечель. 29. Баландя. 30. Повеса. 33. Таймер. 37. Гапоп. 40. Ермошка. 41. Оболтус. 42. Голод. 43. Иркиня. 44. Витебск. 45. Рокки. 46. Сметана. 47. Галлилей.

По вертикали:

1. Вестник. 2. Парарам. 3. Мадонна. 4. Ночлеп. 5. Ламтам. 6. Коршун. 7. Рыболов. 8. Сенювал. 9. Накидка. 17. Отделка. 18. Орландо. 20. Огнео. 21. Горше. 22. Симба. 23. Сенат. 24. Антей. 25. Колье. 30. Префрис. 31. Взморье. 32. Соломка. 34. Апостол. 35. Мотобол. 36. Русский. 37. Гагара. 38. Лопляк. 39. Подвиг.

ГОТОВИМ САМИ

МАКАРОНЫ ПО-ФЛОТСКИ

Ингредиенты: мясной фарш 500г, макароны 400 г, репчатый лук 1 шт., растительное масло по вкусу, соль, перец по вкусу.

Приготовление: Отварить макароны до готовности в подсоленной воде. Мелко нарезать лук. Разогреть сковороду с растительным маслом, выложить мясной фарш. Если говядина жесткая, можно добавить немного кипящей воды. Когда мясо начнет подрумяниваться, добавить нарезанный лук. Посолить и поперчить. Тушить до мягкости лука. Добавить макароны, хорошо перемешать. За минуту до готовности добавить нарезанную петрушку. Макароны по-флотски готовы!

САЛАТ «ДЕНЬ И НОЧЬ»

Ингредиенты: Яйца варенные 5 шт, грудка куриная копченая 200г, грибы маринованные 200г, сыр 100-150г, зелень для украшения, майонез или сметана.

Приготовление: Отделить белки от желтков. По отдельности натереть. Мясо и грибы мелко порезать. Сыр натереть на мелкой терке. Мясо заправить майонезом. Выкладываем слоями снизу вверх: мясо, грибы, майонез, белки, майонез, сыр, майонез, желтки, украсить зеленью.

ФАРШИРОВАННЫЙ МОЛОДОЙ КАРТОФЕЛЬ

Ингредиенты: картофель молодой крупный 4 шт., сыр твердый 200 г, лук зеленый, укроп, петрушка 70 г, сметана 25% 4 ст.л., соль по вкусу

Приготовление: Картофель промыть, поскрести щеточкой и отварить до готовности. Немного остудить и вынуть серединку. Вынутую мякоть измельчить. Лук, укроп и петрушку ополоснуть водой и обсушить. Мелко нарезать. В емкости смешать зелень, сыр, сметану и измельченный картофель, добавить соль по вкусу. Начинка на вкус должна получиться сочной. В выемку каждой картофелины выложить начинку. Подавать со свежими овощами.

МІСТИКА ЗОЛОТОЇ ПЕКТОРАЛІ З КУРГАНУ «ТОВСТА МОГИЛА»

Ця реліквія пережила сотні власників за час свого існування. Через неї зраджували, грабували, вбивали. Пектораль дуже схожа на скіфську, знайдену в кургані Куль-Оба, поблизу Керчі. До сих пір дана реліквія не дає спокою як професійним дослідникам, так і аматорам. Так нещодавно у вчених колах з'явилася така думка, що ця пектораль - це не що інше як зашифроване послання скіфів.

А знайшов пектораль археолог Б.М. Мозолевський (на фото) у 1971 році у скіфській могилі царя, в кургані Товста Могила біля м.Орджонікідзе (Дніпропетровська обл.). Сама по собі пектораль - це жіноча прикраса, яка важить 1,2 кг, діаметр - 30,6 см, складається з чистого золота 958 проби, на ній міститься близько ста майстерно виконаних фігур. Виготовили її в 5 столітті до н.е.

РОЗКОПКИ

Коли археологи розчистили коридор, що веде в центральну камеру поховання, то виявили, що грабіжників, ймовірно, хтось сполохав і вони, поспішаючи, впустили бронзову булаву, а також кілька золотих і срібних речей. Немов викрадачі рятувалися від когось в кургані! Невже від духів помсти, слуг-примар чи духів-охоронців, похованих разом з царськими персонами?

Злодії шукали цінності тільки у відомих їм ритуальних місцях, інші ж схрони їх не цікавили. Тому, крім останків царя і уламків лускатого панцира, розкиданого по підлозі, арх. Мозолевському вдалося недалеко від камери знайти меч з обкладеним золотом руків'ям і піхвами. Незайманою виявилася бічна похоронна камера цариці та дворічного царевича. Жінці, ймовірно, на момент смерті було років 20-30.

Разом з її останками виявили головний убір, прикрашений великими золотими пластинами, золоті підвіски із зображеннями сидячих з піднятими руками богині, шийна прикраса - золота гривня вагою 478 грамів, три золотих браслета і 11 пернів. Царевич в руках стискав золотий браслет, поруч лежав пояс із золотими гудзиками.

Всього в камері цариці знайшли 600 золотих речей з тисячі виявлених у кургані.

Але 21 червня, в язичницький День мертвих, Мозолевського немов хтось потягнув до камери царя і в 14:30 рука археолога натрапила в земляній підлозі на предмет, що вислизнув від грабіжників. При світлі дня він «засяяв, як сонце», - тоді був день літнього сонцестояння! Знахідка виявилася скіфською пектораллю, нині відомою всьому світу.

ЩО ОЗНАЧАЮТЬ ФІГУРИ НА ПЕКТОРАЛІ?

Всього є три основні версії пояснення структури пекторалі: Календар, Карта володінь скіфів і Модель Всесвіту.

Згідно з 1-ою версією: Золота пектораль показує будову нашого Всесвіту, в тому вигляді в якому його бачили стародавні скіфи.

Згідно з 2-ою версією: Пектораль могла бути своєрідною картою скіфських володінь, яку могли зрозуміти тільки обрані: воєначальники, жерці, царі.

Згідно з 3-ою версією: Пектораль - це давній скіфський календар. Відомо, що скіфи були язичниками, саме тому кожен день, місяць, рік, і т.д. займали певні боже-ства у вигляді домашніх тварин, розташованих на пекторалі по колу. Є думка, що Золота пектораль - це стародавній сонячний годинник. Таємниця цього календаря знали лише жерці та царі, а також еліта скіфського суспільства, і завдяки цим знанням вони управляли своїм народом.

ПРО ЩО ГОВОРЯТЬ ЯРУСИ ПЕКТОРАЛІ?

ВЕРХНІЙ ЯРУС Золотої пекторалі містить низку тварин, які йдуть в різні боки. Зрештою виявилось, що всі ці фігури показують конкретний день місяця. Також на пекторалі зображений один дуже цікавий сюжет - стоїть леопард і дивиться, як лев вбиває кабана. Тут леопард символізує Асирію, Лев - скіфів, кабан - Африку.

Якщо скористатися збільшувальними приладами, то на пекторалі можна побачити навіть єгипетські піраміди, які розташувалися на голові у кабана. Так дана мініатюра зображає скіфську облогу Єгипту в 7 столітті до н.е. і саме тому вона є найпершою Африканською картою. Окремі трофеї, отримані в цих походах (перні з фараонськими печатками,

ювелірні вироби, і т.д.), разом з скіфським золотом потрапили в Музей коштовностей.

Так під крилом Жар-птиці знаходиться Південна Україна, а саме - узбережжя Азовського моря. У скіфів жар-птиця відповідала грецькій богині Гері, дружині головного бога Зевса. Вона зображувала те місце в Північному Причорномор'ї, де проживали царські скіфи. Крім того, праве крило цієї Жар-птиці вказує на місце, де знаходився скіфський некрополь. Жар-птиці назустріч летить качур, який в свою чергу покриває територію Стамбула і Туреччини. На пекторалі дуже багато фігур і в кожній з них є своє значення.

У ЦЕНТРАЛЬНІЙ ЧАСТИНІ Золотої пекторалі - дві чоловічі фігури (швидше за все - це древні скіфські царі Нап і Пал), вони тримають в руках шкуру (але це не проста шкура, а карта). Вони сидять. Поглянувши на цю карту, можна побачити обриси Криму, лівого і правого берегів Чорного моря. Але дана шкура-карта умовна. Всі предмети, зображені на ній визначають захоплену скіфами територію.

ДРУГИЙ ЯРУС повністю заповнений квітами. Це тому, що на пекторалі знаходиться зашифрований рецепт старого цілющого бальзаму з коренів і квітів. Скіфи його широко використовували в медицині, часто у період боїв. Основним компонентом бальзаму був корінь мандрагора. На жаль, повністю розшифрувати рецепт не вдалося, оскільки лише по одному золотому зображенню дуже складно визначити саму квітку.

ХТО АВТОР ПЕКТОРАЛІ

Найбільш поширена теорія, що золоту пектораль створили давньогрецькі ювеліри на замовлення скіфської знаті. Першовідкривач знахідки Борис Мозолевський також схилився до цієї версії. «Пектораль виготовлена під безпосереднім впливом Парфенона самобутнім митцем, який, користуючись зовсім іншим матеріалом, зміг піднятися до найвищих ідей мистецтва», - пише він у книзі «Скіфський степ».

Деякі ж сучасні дослідники схилиються до думки, що пектораль - справа рук аборигенних майстрів. «Ми з колегами вважаємо, що це робота боспорського майстра. Можливо, вона була зроблена в давньому місті Пантикапеї (нині місто Керч). Сюжет зображень на цьому витворі мистецтва характерний для індоєвропейських народів»,

- вважає старший науковий співробітник Музею історичних коштовностей України Наталя Малюк. Але це все не остаточні висновки. Вивчення пекторалі продовжується дотепер.

ПЕКТОРАЛЬ МОЖЕ БУТИ КАРТОЮ

З книги Геродота відомо, що місця, де поховані перші скіфські царі, були оточені таємницею. Загадковий, розташований невідомо де священний некрополь називали Герра. Скарби, приховані там, в найбільш древніх курганах, були воістину незліченними. У Герра скіфи ховали також золото і коштовності, принесені з великих військових походів. Будь-якого ворога, що вторгся у Скіфію, ретельно відводили від золотого серця країни.

На пекторалі Мозолевського може бути відображена символічна карта стародавніх володінь скіфів («скіфського квадрата», за Геродотом), Чорне море і прилеглі до нього землі. Добре помітна лінія морського узбережжя від Босфору до Кавказу. Якщо перевернути пектораль нижнім, опуклим краєм догори (а саме такою постає прикраса, коли її піднімають з грудей до очей), на овечій шкурі можна побачити Кримський півострів, характерні контури півдня України! А рука того царя, що стоїть на колінах леворуч, можливо Пала, - це точка в околицях Мелітополя.

Очевидно, вся ця географічна премудрість 2500 років тому була зрозуміла лише спеціально навченим персонам, жерцям, царям, воєначальникам. Володар завжди носив із собою схему своїх володінь!

Опуклості на пекторалі позначають гори і підвищення, глибокі лінії - річки. Можна розібрати у золотому плетінні частини території теперішніх Росії, Молдавії, Грузії, Румунії, Болгарії, Туреччини. Що ж таке, особливо важливе, виділено вказівним пальцем царя Пала? Невже ерри?! Цікаво, що поруч з Мелітополем протікає річка Молочна, а її в давнину називали Геррас.

ЩЕ ОДНА ТАЄМНИЦЯ

Вона стосується міфічних грифонів - істот з тілом лева, з головою і крилами орла, яких давні греки називали «Стражами золота країни Гіпербореїв».

І до нашого часу дійшла легенда про те, як грифони з'явилися у Північному Причорномор'ї. Їх сюди одного разу заніс шквальний північно-східний вітер борея. Грифони побачили у скіфів золоті прикраси, зброю, предмети побуту. Тоді ж грифони стали віднімати їх у людей, але скіфи швидко заховали свої коштовності. Тоді грифони в люті накинулися на коней скіфів, і на допомогу монстрам прийшли хижі звірі, які роздирали інших тварин, щоби позбавити скіфів м'ясної їжі. Дісталось навіть степовим коням - багато їх загинуло під копитами травоядних, які з жахом розбігались по степу.

Скіфи зібралися в святилище Ексампей і звернулися до володарки неба Табіті з проханням вигнати чудовиськ. Богиня вночі «запала в небо стежку» і по ній грифони полетіли назад до гіпербореїв.

Всі ці події і зображені на пекторалі. Ось ще що цікаво: грифони, міфічні вартові золота, стали емблемою Музею історичних коштовностей України, а з 21 квітня 1999 р. затверджені на гербі Автономної Республіки Крим.